

Timoteuksen kirje

Timoteuksen luterilaisen seurakunnan rukous- ja tiedotuskirje Lokakuu 2018/Oulu

Timoteuksen luterilainen seurakunta on yksi Suomen evankelis-luterilaisen lähetysliittopakkunnan jumalanpalvelus-seurakunnista. Kutsunamme on julistaa Kristuksen sovintoveren evankeliumia syntien anteeksiantamuksesta sekä synnyttää ja tukea Pyhään Raamattuun perustuvaa luterilaista jumalanpalveluselämää maassamme.

Pidä tallessa, Timoteus, se mikä on uskottu sinun haltuusi! (1.Tim 6:20)

Evankeliumin esteitä ja verilätyt

Pastori Janne Koskela

Apostolien teoissa kerrotaan, miten Kristuksen evankeliumi lähti liikkeelle Jerusalemissa ja aloitti voittokulkunsa aina maan ääriin saakka. Tämän menestystarinan lisäksi kerrotaan peittelemättä myös niistä esteistä ja ongelmista, joita matkalla tuli vastaan. Kerta toisensa jälkeen Pyhä Henki joutui purkamaan muureja, joita ihmiset toiminnallaan, ennakkoluuloillaan ja uskomuksillaan olivat rakentaneet, jotta hyvä sanoma Jeesuksesta pääsisi maan ääriin asti. Tällaisista evankeliumin leviämisen esteistä meille kerrotaan Apostolien teoissa:

Jerusalemissa on niin kivaa

Juutalaisten apostolien ympärille kokoontunut alkuseurakunta eli tyytyväisenä Jerusalemissa. Heille oli selvää, että Maailmannapa oli paikka, jonka muurien suojasta maailmanlähetys olisi helppo toteuttaa: tulvivathan valtavat juutalaisten ja jumalaapelkääväisten pyhiinvaeltajajoukot aina uudestaan vuotuisille juhlille Jerusalemiin. Riitti, että Pietari ja kumppanit olisivat Herran temppelin esipihoilla saarnaamassa Messias-Jeesusta näille tulojolle. Palatessaan he sitten veisivät hyvät uutiset omiin kotisynagogiinsa ympäri maailman. Vasta marttyyri Stefanoksen kivittäminen (Apt 7) ja siitä puhjennut vaino saivat aikaan sen, että alkuseurakunta hajaantui ympäri juudean ja Samariaan asti – ja vei evankeliumin mukanaan!

Pyhä Henki puolipakanoille??!

Samariassa vastassa oli korkea muuri: juutalaiset halveksivat tuota puolipakananallista sekakansaa, joka Assyrian pakkosiirtolaisuuden myötä oli entiseen pohjoisvaltioon eli Israeliin istutettu. Samarialaisessa sekauskonnossa luettiin kyllä viittä Mooseksen kirjaa, mutta siinä oli Jerobeamin, Nebatin pojan ajoista asti myös vieraiden jumalien palvontamenoja (kultainen vasikka). Samarialaiset vastasivat juutalaisten halveksuntaan yhtä lailla halveksunnalla. Kun Filippus julistaa evankeliumia ja samarialaiset ottavat hänen julistuksensa vastaan ja heidät kastetaan (Apt.8), ollaan jännän äärellä. Syntyykö kreikkaa puhuvan Filippuksen työn tuloksena samarialaiskristillinen kirkko juutalaiskristillisen rinnalle? Jumala purkaa näiden kahden naapurikansan välisen vihostisuuden muurin, kun samarialaiset saavat Pyhän Hengen vasta heprealaisten Pietarin ja Johanneksen käsien kautta. Tämä on tärkeä merkki apostoleille itselleen: meillä on

annettavaa samarialaisille. Mutta ennen kaikkea se on tärkeä merkki samarialaisille: noilla Jeesukseen uskovilla juutalaisilla on meille annettavaa, eivätkä he halveksuneet meitä, vaan tulivat luoksemme. Heidän kauttaan Jumala antoi meille lahjansa. Näin ikiaikainen vihanpito sai Herran seurakunnassa väistyä.

Helmiä sioille??!

”Te olette minun todistajani Jerusalemissa, Juudeassa, Samariassa ja aina maan ääriin asti”, oli Jeesus sanonut apostoleilleen (Apt 1:8). Juutalaisten ja ympärileikkaamattomien täyspakanoiden välissä seisoi vielä paljon suurempi muuri kuin se, jonka Jumala oli purkanut juutalaisten ja samarialaisten väliltä. ”Aina maan ääriin asti” ei tarkoittanut sitä, että evankeliumia julistettaisiin jopa diasporassa eläville juutalaisille, vaan myös aivan oikeille pakanoille, meillemme! Tämän muurin purkamisen Jumala aloitti Joppessa, jossa Pietari oli Simon Nahkurin talossa vieraana (Apt 10).

Taivaallisen näyn (Minkä Jumala on puhdistanut, sitä älä sinä sano epäpuhtaaksi) saatuaan Pietari rohkenee kutsuttuna lähteä kertomaan Jeesuksesta roomalaisupseeri Korneliuksen kotiin läheiseen Kesareaan. Pietari astuu pakanan kynnyksen yli, hänen kotiinsa, ehkä ensimmäistä kertaa elämässään ja avaa suunsa. Kesken puheen Pietari huomaa, että nämä pakanat saavat saman Pyhän Hengen lahjan kuin hän itse helluntaina. Tämä johtaa Pietarin kysymään kysymyksen, joka ei olisi muuten juolahtanut hänen mieleensä: Tahtooko Jumala, että nämä ympärileikkaamattomat pakanat pitäisi kastaa??! Tulisiko heistä samojen lupausten perillisiä, kuin me Messiaaseemme uskovat juutalaiset olemme, Abrahamin, Iisakin ja Israelin Jumalan omaisuutta? Näin täytyy olla, Pietari päättää: ”Ei kaiketi kukaan voi kieltää kastamasta vedellä näitä, jotka ovat saaneet Pyhän Hengen niinkuin mekin?” (Apt 10:47). Näin Jumala purkaa muurin, jonka yli juutalaiset apostolit eivät olisi koskaan oman viisautensa varassa voineet päästä: Pakanatkin pääsevät Jumalan kansan lupausten perillisiksi, jäseniksi Tosi Israelissa.

Riittävätkö pelkkä usko ja kaste pakanoilta?

Kirkon siihenastisen elämän suurimmasta kriisistä kerrotaan Apostolien tekojen luvussa 15 näin: ”Ja Juudeasta tuli sinne muutamia, jotka opettivat veljiä: *”Ellette ympärileikkautta itseänne, niinkuin Mooses on säättänyt, ette voi pelastua”*” (Apt 15:1). Paavalin kotiseurakunnassa Antiokiassa puhkeaa myrsky. Pitääkö pakanuudesta kristityiksi kääntyneiden pyhän kasteen saatuaan lisäksi teettää vielä ympärileikkaus ja ryhtyä noudattamaan Mooseksen lakia, jotta voisivat päästä taivaaseen? Koko Paavalin pakanalähetyskyseltä uhkaa pudota pohja pois, ja kirkko uhkaa revetä kahtia, juutalaiskristilliseen ja pakanakristilliseen siipeen, kun tähän asti kaikki ovat mahtuneet samaan ehtoollispöytään. Antiokiasta päätetään lähettää valtuuskunta kysymään asiaa Jerusalemissa apostoleilta.

Paikan päällä Paavali ja Barnabas tekevät selkoa pakanalähetyskyselyn nykytilasta, ja saavat innostuneen vastaanoton. Kuitenkin löytyy myös niitä, jotka eivät pelkästään iloitse: *”Mutta fariseusten lahkosta nousivat muutamit, jotka olivat tulleet uskoon, ja sanoivat: ”Heidät on ympärileikkattava ja heitä on käskettävä noudattamaan Mooseksen lakia”* (Apt 15:5). Asiasta käydään väittelemään, ja lopulta Pietari käyttää puheenvuoron, jossa hän muistuttaa Kesarean tapahtumista, miten Jumala avasi myös pakanoilta oven Kristuksen yhteyteen: *”Ja Jumala, sydänten tuntija, todisti heidän puolestansa, antaen heille Pyhän Hengen samoin kuin meillekin, eikä tehnyt mitään erotusta meidän ja heidän kesken, sillä hän puhdisti heidän sydämensä uskolla. Miksi te siis nyt kiusaatte Jumalaa ja tahdotte panna opetuslasten niskaan ikeen, jota eivät meidän isämme emmekä meidän ole jaksaneet kantaa? Mutta me uskomme Herran Jeesuksen armon kautta pelastuvamme, samalla tapaa kuin hekin.”* (15:8-11) Joko pelastus siis on lahja sekä pakanoilta että juutalaisille, eikä edellytä Mooseksen lain noudattamista, tai sitten kaikki ovat yhtä lailla tuomittuja kadotukseen. Pietari siis astuu arvovallallaan Paavalin rinnalle, uskoon tulleita fariseuksia vastaan. Kristuksen kirkko on pidettävä avoinna myös pakanoilta!

Lopullinen ratkaisuehdotus tulee alkuseurakunnan johtajalta, Herran veli Jaakobilta. Siinä näkyy Jumalan viisaus – Pyhä Henki tahtoo, että sekä juutalaiset että pakanat mahtuvat samaan seurakuntaan: *”Sentähden minä olen sitä mieltä, ettei tule rasittaa niitä, jotka pakanuudesta kääntyvät Jumalan puoleen, vaan heille kirjoitettakoon, että heidän pitää karttaman epäjumalien saastuttamaa ja haureutta ja lihaa, josta ei veri ole laskettu, sekä verta. Sillä Mooseksella on ammoisista ajoista asti joka kaupungissa julistajansa; luetaanhan häntä synagoogissa jokaisena sapattina.”* (15:19-21)

Entä ne verilätyt?

Pakanoita ei siis vaadita ympärileikkauttamaan itseään tai muutenkaan noudattamaan Mooseksen lakia pelastuksen ehtona. Mutta juutalaiskristittyjen omantunnon tähden on kuitenkin tärkeää, että muutamista asioista pide-

tään kiinni. Epäjumalille uhrattua eli pakanatemppeleistä lihakauppoihin toimitettua ruokaa ei pidä tarjota seurakunnan yhteisillä aterioilla, eikä siellä pidä myöskään tarjota sianverilätyä, rössypottuja tai verisiä pihvejä. Samoin on vältettävä pakanamaailmassa mahdollisia, mutta Mooseksen laissa kiellettyjä serkusten (ja joissain tapauksissa jopa sisarusten) välisiä avioliittoja. Miksi Jaakob asettaa tällaiset ehdot? Eikö tässä kuitenkin sidota pakanat juutalaiseen elämäntapaan?

Hänen peustelunsa on myös tallentunut meille, ja luimmekin sen juuri: *Sillä Mooseksella on ammoisista ajoista asti joka kaupungissa julistajansa; luetaanhan häntä synagoogissa jokaisena sapattina.* Jaakobin ehdotuksen kautta Pyhä Henki tahtoo varmistaa, että seurakunta pysyy avoimena paitsi pakanoilta, myös niille juutalaisille, joita oli ympäriinsä levittäytyneenä koko Välimeren maailmassa. Jos juutalainen tulisi aralla mielellä kristillisen seurakunnan kokoukseen, ja hänelle ensimmäisenä tarjottaisiin kirkkokahveilla veriruokia, hän ei tulisi toista kertaa. Vaikka kristitty siis tietäisi, niin kuin Paavali kirjoittaa, että epäjumalia ei oikeasti ole olemassakaan (1. Kor 8:4), ja että kaikkea, mitä lihakaupoissa on tarjolla, voi syödä kyselemättä (1. Kor 10:25), juutalaisen kulttuurin keskellä kasvanut ei välttämättä mitenkään pääsisi yli näistä, jos ne ensimmäisenä hyppäisivät silmille seurakunnassa.

Rakkauden tähden oli siis elettävä yhdessä niin, ettei oltaisi toisille loukkaukseksi ja pahennukseksi. Ja oli tietysti myös kärsivällisesti opetettava oikeaa uskoa ja järjestystä, kulkevathan rakkaus ja totuus aina yhdessä. Se, joka tahtoi syödä verilätyä, söi niitä kotonaan ja kiitti Jumalaa.

Meillä pohjolassa veriruokien syöminen ei ole samanlainen tabu kuin Lähi-idässä. Toki sen myötä, kun islamin uskosta kääntyneitä tulee seurakuntiin, voidaan joutua miettimään, millaista kinkkukiusausta kimppalounaalla tarjotaan, ja onko sille tarpeen tarjota myös siaton vaihtoehto. Tämä siksi, että ihminen, joka on pienestä pitäen oppinut pitämään sikaa saastaisena eläimenä, ei yksikään pääse ajatuksesta eroon, vaikka uskonto ei enää rajoittaisikaan ruokavaliota. Meillä Suomessa ehkä lähimmäksi Jaakobin perusteluita päästään alkoholin suhteen. Kun Lähetysliiton seurakunnan turistiväkeä oli Lutherin jänäjällä matkalla Saksassa, paikallisen luterilaisen seurakunnan messun jälkeen kirkon pihalla tarjottiin hämmästyneille turisteille kahvien sijaan kirkkokaljat.

Tällainen taas ei Suomessa tulisi kuuloonkaan, vaikka Raamatusta tiedämme, että sekä vilja että viini ovat Jumalan hyvää lahjaa. Pitkän humalahakuisen väärinkäytön historian tähden meidän on varottava saattamasta yhtään veljeä tai sisarta vaaraan langeta tai pahentaa mielensä käytöksellämme, kun tulemme seurakuntana yhteen.

Jerusalemien kokouksen päätös otettiin ilolla vastaan seurakunnissa. Sen avulla Pyhä Henki varmistui, että Kristuksen kirkko pysyi avoimena kaikille, niin juutalaisille kuin pakanoilta, ja pelastus oli edelleen yksin uskosta Kristukseen: Jumalan teko, ei ihmisten.

Janne

Tunnustan

Jukka Kemppainen

Tunnustan, että nuorena olin aktiivinen seurakuntanuorissa, todistin uskosta Jeesukseen Tuiran seurakunnan nuortenilloissa, osallistuin katulähetykseen, pidin lukiossa ystäväni kanssa aamunavauksia ja olin mukana keräämässä rahaa Leena Pasaselle Tansaniaan. Oli ihana laulaa ylistyslauluja ylösnoussesta Kristuksesta. Joka päivä luin Raamattua ja rukoilin ystävien ja serkkujeni puolesta. Meillä seurakuntanuorilla oli hätä ja kiire kertoa Jeesuksesta jokaiselle, joka vain kuuntelee. "Jeesus tulee takaisin pian. Oletko valmis?"

Tunnustan, että nelisenkymmentä vuotta myöhemmin näen, että elämässäni oli pitkiä aikoja, jolloin suurin hätä oli vain omasta urasta tai perheemme asioista. Lukemattomia kertoja olen kieltänyt Herrani olemalla hiljaa. Ja kuitenkin Jeesus Kristus ei päästänyt meidän perheestämme irti. Hän veti meidät Raamatun sanan saarnan ja vaikeuksien kautta Timoteuksen seurakuntaan. Tänä minulla on hätä ja kiire kertoa Jumalan armosta jokaiselle, joka vain kuuntelee. Mutta miten? Miten ilosanoma menee eteenpäin kotona, töissä ja missä olemmekin? Miten ilosanoma Jeesuksen täytetystä työstä saavuttaa lapsemme, lapsenlapsemme, ystävämme?

Tunnustan, että ilosanoma ristiinnaulitusta Kristuksesta menee minun ja sinun kautta eteenpäin, kun elämme Jumalan sanasta, kotona ja seurakunnassa. Messu on siitä vaarallinen paikka, että virret, Jumalan sana, rippipuhe, saarna, ehtoollinen ja veljen tai sisaren sanat voivat pistää sydämeen. Mutta kun synti on paljastunut, Jeesus sanoo aina uudestaan "Menkää ja kertokaa Jukalle", ettei hän joudu epätoivoon. Jeesuksen haavat. Siinä on vastaus. Minun, kieltäjän, synnit on sovitettu. Jokaisessa messussa ylösnoussut Jeesus lähettää minut ja sinut elämään armahdettuina syntisinä ja sellaisina vahvistamaan veljiämme ja sisariamme. Hän elää meissä ja väistämättä Kristuksen tuoksu leviää meistä.

"Pyhittäkää Herra Kristus sydämissänne ja olkaa aina valmiit vastaamaan jokaiselle, joka teiltä kysyy sen toivon perustusta, joka teissä on, kuitenkin sävyisyydellä ja pelolla"
(1 Piet 3:15)

Jukka

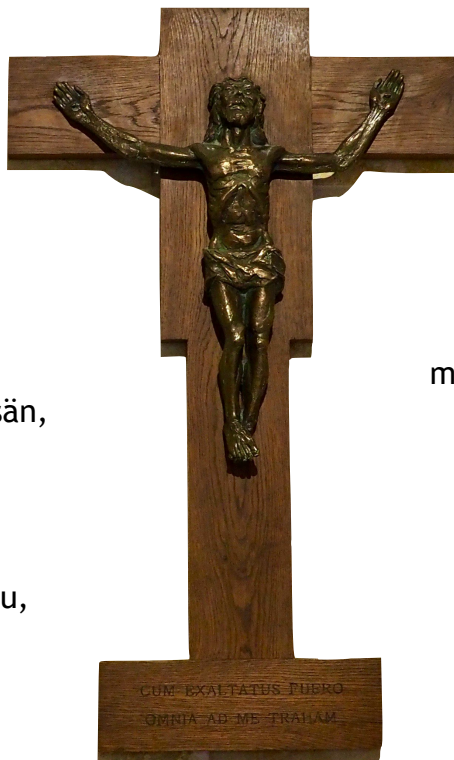
Ristinpuu

Jouko Pelkonen

Loisteessa kukkien,
Jumalan luomien
sain kesäni viettää,
armossa Kristuksen,
tiellä sovituksen
saan elämäni elää

Syntiä tein paljonkin,
vapautettu kuitenkin,
ristinpuulla riippui Hän,
Poika Jumalan, Taivaan Isän,
hänen haavoissaan
sovituksen saan

Jeesuksen ristinpuu,
ristinpuu, ei mikään muu,
armahduksen antaa,
minut Taivaaseen kantaa,

Jeesuksen ristinpuu,
ristinpuu, ei mikään muu
vie luokse enkelien

Loisteessa kukkien
Jumalan luomien
saan Kristusta seurata,
armoon Jeesuksen
siihen aina luottaen,
minä arvoton saan turvata.

Ylistys Kristuksen,
Hän toi pelastuksen
minullekin,
loisteessa kukkien
Jumalan luomien
saan kiittää, ylistää

Jouko

Ja muista Luojaasi nuoruudessaasi, ennen- kuin pahat päivät tulevat... (Saarn 12)

Syyskuun lopun taloustilannetta katsottaessa näyttää lähelle samalta kuin viime vuonna samaan aikaan. Tuloja on hieman enemmän ja menoja hie-

man vähemmän. Kokonaisuudessaan parempi tilanne kuin viime vuonna.

Menoissa on pientä laskua. Vaikka vuokramenot ovat kasvaneet toiminnan laajetessa, niin hiippakuntamaksut ovat pienentyneet sopivasti sitä kompensoimaan. Palkkaku-
luissa ja muissa toiminnan pyorittämiseen menevissä kuluissa ei ole merkittäviä muutoksia. Tuloja on ollut 42600€ ja menoja 47300€. Olemme n. 4700€ miinuksella, se on yli tonnin viime vuotta parempi tilanne.

Yhteenveto 01.01.2018 - 30.09.2018

	Valittu jakso	Budjetti		Edellisen vuoden vastaava jakso	
Tulot					
Kannatukset	26 444	32 085	82,4 %	28 499	92,8 %
Kolehdit	16 166	14 706	109,9 %	13 531	119,5 %
Muut tulot		0			
Tulot yht	42 610	46 791	91,1 %	42 031	101,4 %
Menot					
Toimistokulut	41	171	23,9 %	230	17,8 %
Mainostus	292	198	147,5 %	273	107,1 %
Messutarvikkeet	62	216	28,6 %	129	48,1 %
Muut	158	108	146,7 %	154	102,7 %
Hpk-maksu	5 454	5 454	100,0 %	4 518	120,7 %
Palkat, palkkasivukulut ja verot	33 580	34 020	98,7 %	34 170	98,3 %
Vuokrat	4 770	3 546	134,5 %	3 140	151,9 %
Matkakulut ja päivärahat		72			
Säätiömaksu	2 979	2 979	100,0 %	5 387	55,3 %
Menot yht	47 336	46 764	101,2 %	48 002	98,6 %

Prosentti kertoo missä suhteessa arvo on valitun jakson arvoon.

Tulot ja menot yhteensä

	Valittu jakso	Budjetti	Edellisen vuoden vastaava jakso
Pohjoisen rovastikunta			
Oulu Timoteus	-4 726	27	-5 971

Alkuvuoden hyvä talousvauhti on hieman hiipumassa. Lisää tuloja tarvitaan jotta pääsemme tavoitteeseemme, jossa voimme itse kustantaa omat kulumme ja lisäksi kantaa oman osuutemme lähetyshiippakunnan ja Luther-säätiön menoista. Toimintamme on yksityisten lahjoitusten varassa. Paras tapa osallistua on liittyä säännöllisten tilikannattajien joukkoon (katso tilitiedot kirjeen lopusta, kuukausittain toistuva maksu hoitaa kannatuksen kätevästi). Tarkempia taloustietoja voi katsella alla olevasta taulukosta.

Tuntuu kuin seurakuntamme olisi talouden näkökulmasta nuori, joka on jo lähellä aikuisuutta. Pystymme jo huolehtimaan itsestämme, mutta tarvitsemme vielä lisää kasvua jotta pystymme ottamaan ottamaan vastuuta myös muista. Jumala antaa kasvun.

Mika

Janne-pastori on jäämässä vuoden virkavapaalle tammikuussa 2019. Timoteuksen seurakunta on kutsunut viransijaiseksi Mika Tervakankaan (kuvassa rouvansa Hennan ja virkavallan välissä) Mikan pappisvihkimys, jos Jumala suo, järjestetään Oulussa (Tuulimyllynkatu 18) itsenäisyyspäivänä 6.12. Suljethan vuoden kaikkineen rukouksiisi!

Past. Janne Koskela gsm 050 3667747, email janne.koskela@lhpk.fi

Past. Ilkka Pöyry : gsm 050 - 437 3060, email ilkka.poyry@lhpk.fi
www.lhpk.fi www.luterilainen.net www.facebook.com/timoteuksenseurakunta

Tiliyhteys : FI59 1023 3000 2354 52 viite 6363 Keräyslupa 2020/2013/363

Jumalanpalvelus elämäksi,
seurakunta kodiksi!

Wessu joka sunnuntai klo 10:30 Tuulimyllynkatu 18

Katekismuskeskiviikko kirkolla klo 18

Tervetuloa!

